

AKT
DOTYCZĄCY WARUNKÓW PRZYSTĄPIENIA
REPUBLIKI CZESKIEJ, REPUBLIKI ESTOŃSKIEJ, REPUBLIKI CYPRYJSKIEJ,
REPUBLIKI ŁOTEWSKIEJ, REPUBLIKI LITEWSKIEJ,
REPUBLIKI WĘGERSKIEJ, REPUBLIKI MALTY, RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,
REPUBLIKI SŁOWENII I REPUBLIKI SŁOWACKIEJ
ORAZ DOSTOSOWAŃ W TRAKTATACH STANOWIĄCYCH
PODSTAWĘ UNII EUROPEJSKIEJ

CZĘŚĆ PIERWSZA

ZASADY

ARTYKUŁ 1

Dla celów niniejszego Aktu:

- określenie „Traktaty założycielskie” oznacza:
 - (a) Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską („Traktat WE”) i Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej („Traktat Euratom”), uzupełnione i zmienione traktatami lub innymi aktami, które weszły w życie przed niniejszym przystąpieniem,
 - (b) Traktat o Unii Europejskiej („Traktat UE”), uzupełniony lub zmieniony traktatami lub innymi aktami, które weszły w życie przed niniejszym przystąpieniem;
- określenie „obecne Państwa Członkowskie” oznacza: Królestwo Belgii, Królestwo Danii, Republikę Federalną Niemiec, Republikę Grecką, Królestwo Hiszpanii, Republikę Francuską, Irlandię, Republikę Włoską, Wielkie Księstwo Luksemburga, Królestwo Niderlandów, Republikę Austrii, Republikę Portugalską, Republikę Finlandii, Królestwo Szwecji oraz Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej;

- określenie „Unia” oznacza Unię Europejską ustanowioną Traktatem UE;
- określenie „Wspólnota” oznacza, zależnie od okoliczności, jedną lub obydwie Wspólnoty o których mowa w pierwszym tiret;
- określenie „nowe Państwa Członkowskie” oznacza Republikę Czeską, Republikę Estońską, Republikę Cypryjską, Republikę Łotewską, Republikę Litewską, Republikę Węgierską, Republikę Malty, Rzeczpospolitą Polską, Republikę Słowenii i Republikę Słowacką;
- określenie „instytucje” oznacza instytucje utworzone na mocy Traktatów założycielskich.

ARTYKUŁ 2

Od dnia przystąpienia nowe Państwa Członkowskie są związane postanowieniami Traktatów założycielskich i aktów przyjętych przez instytucje Wspólnot i Europejski Bank Centralny przed dniem przystąpienia; postanowienia te są stosowane w nowych Państwach Członkowskich zgodnie z warunkami określonymi w tych Traktatach i w niniejszym Akcie.

ARTYKUŁ 3

1. Od dnia przystąpienia nowe Państwa Członkowskie są związane i stosują przepisy dorobku Schengen w postaci, w jakiej zostały włączone w ramy Unii Europejskiej przez protokół dołączony do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (dalej jako „Protokół Schengen”) oraz akty na nim oparte lub w inny sposób z nim związane, wymienione w załączniku I do niniejszego Aktu, jak również jakiekolwiek dalsze akty, które mogą zostać przyjęte przed dniem przystąpienia.

2. Przepisy dorobku Schengen w postaci, w jakiej zostały włączone w ramy Unii Europejskiej oraz akty na nim oparte lub w inny sposób z nim związane, które nie zostały wymienione w ustępie 1, będąc wiążącymi dla nowych Państw Członkowskich od dnia przystąpienia, stosowane są w nowym Państwie Członkowskim wyłącznie na mocy decyzji Rady podjętej w tym celu, po sprawdzeniu, zgodnie ze stosowanymi procedurami oceny Schengen, iż w nowym Państwie Członkowskim zostały spełnione niezbędne warunki dla stosowania tego dorobku oraz po konsultacji z Parlamentem Europejskim.

Rada podejmuje decyzję stanowiąc na zasadzie jednomyślności swych członków reprezentujących rządy Państw Członkowskich, w stosunku do których przepisy, o których mowa w niniejszym ustępie, już zostały wprowadzone w życie oraz przedstawiciela rządu Państwa Członkowskiego, w stosunku do którego te przepisy mają zostać wprowadzone w życie. Członkowie Rady reprezentujący rządy Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej biorą udział w podejmowaniu takiej decyzji, w zakresie, w jakim decyzja ta dotyczy przepisów dorobku Schengen oraz aktów na nim opartych lub w inny sposób z nim związanych, w których te Państwa Członkowskie biorą udział.

3. Umowy zawarte przez Radę zgodnie z artykułem 6 Protokołu Schengen są wiążące dla nowych Państw Członkowskich od dnia przystąpienia.

4. W stosunku do konwencji lub środków w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, których nie można oddzielić od osiągnięcia celów Traktatu UE, nowe Państwa Członkowskie zobowiązują się do:

- przystąpienia do tych spośród nich, które do dnia przystąpienia zostały otwarte do podpisu przez obecne Państwa Członkowskie, a także do tych, które zostały przygotowane przez Radę zgodnie z Tytułem VI Traktatu UE i których przyjęcie Rada zaleciła Państwom Członkowskim.

- wprowadzenia administracyjnych a także innych uregulowań takich jak te przyjęte do dnia przystąpienia przez obecne Państwa Członkowskie lub przez Radę celem ułatwienia praktycznej współpracy pomiędzy instytucjami i organizacjami Państw Członkowskich zajmującymi się wymiarem sprawiedliwości i sprawami wewnętrznymi.

ARTYKUŁ 4

Każde z nowych Państw Członkowskich uczestniczy w unii gospodarczej i walutowej z dniem przystąpienia jako Państwo Członkowskie objęte derogacją w rozumieniu artykułu 122 Traktatu WE.

ARTYKUŁ 5

1. Na mocy niniejszego Aktu nowe Państwa Członkowskie przystępują do decyzji i umów przyjętych przez przedstawicieli rządów Państw Członkowskich zebranych w ramach Rady. Nowe Państwa Członkowskie zobowiązują się przystąpić od dnia przystąpienia do wszystkich innych umów zawartych przez obecne Państwa Członkowskie i dotyczących funkcjonowania Unii lub związanych z jej działaniami.

2. Nowe Państwa Członkowskie zobowiązują się przystąpić do konwencji, o których mowa w artykule 293 Traktatu WE oraz do tych, których nie można odzielić od osiągnięcia celów Traktatu WE, a także do protokołów w sprawie dokonywania przez Trybunał Sprawiedliwości wykładni tych konwencji, które zostały podpisane przez Państwa Członkowskie. W tym celu nowe Państwa Członkowskie zobowiązują się do rozpoczęcia z obecnymi Państwami Członkowskimi rokowań prowadzących do dokonania niezbędnych dostosowań w tych umowach.

3. Nowe Państwa Członkowskie zajmują tę samą pozycję co obecne Państwa Członkowskie względem deklaracji lub rezolucji lub innych stanowisk przyjętych przez Radę Europejską lub Radę, a także względem stanowisk dotyczących Wspólnoty lub Unii przyjętych za wspólnym porozumieniem przez Państwa Członkowskie. Nowe Państwa Członkowskie będą stosować się do zasad i wytycznych wynikających z takich deklaracji, rezolucji lub innych stanowisk oraz podejmą środki niezbędne dla zapewnienia wprowadzenia ich w życie.

ARTYKUŁ 6

1. Umowy lub konwencje zawarte lub tymczasowo stosowane przez Wspólnotę lub zgodnie z artykułem 24 lub artykułem 38 Traktatu UE, z jednym lub większą liczbą państw trzecich, z organizacją międzynarodową lub z obywatelem państwa trzeciego, są wiążące dla nowych Państw Członkowskich na warunkach ustanowionych w Traktatach założycielskich i w niniejszym Akcie.

2. Nowe Państwa Członkowskie zobowiązują się przystąpić na warunkach ustanowionych w niniejszym Akcie do umów lub konwencji zawartych lub tymczasowo stosowanych wspólnie przez obecne Państwa Członkowskie i Wspólnotę, a także do umów zawartych przez te Państwa, związanych z wyżej wymienionymi umowami i konwencjami.

Przystąpienie nowych Państw Członkowskich do umów i konwencji, o których mowa w ustępie 6 poniżej, jak również do umów z Białorusią, Chinami, Chile, Mercosur i Szwajcarią zawartych lub podpisanych wspólnie przez Wspólnotę oraz jej Państwa Członkowskie, nastąpi poprzez zawarcie protokołu do takich umów lub konwencji, między Radą Unii Europejskiej, stanowiącą jednomyślnie w imieniu Państw Członkowskich, a państwem lub państwami trzecimi lub organizacją międzynarodową. Procedura ta pozostaje bez uszczerbku dla kompetencji własnych Wspólnoty i nie wpływa na podział kompetencji pomiędzy Wspólnotą a Państwami Członkowskimi w odniesieniu do zawierania takich umów w przyszłości lub jakichkolwiek innych zmian nie związanych z przystąpieniem. Komisja prowadzi negocjacje dotyczące zawarcia tych protokołów w imieniu Państw Członkowskich na podstawie dyrektyw negocjacyjnych zatwierdzonych przez Radę, stanowiącą jednomyślnie, oraz w konsultacji z komitetem składającym się z przedstawicieli Państw Członkowskich. Komisja przedkłada Radzie projekt protokołów, które mają zostać zawarte.

3. Po przystąpieniu do umów i konwencji, o których mowa w ustępie 2, nowe Państwa Członkowskie nabywają na mocy tych umów i konwencji, takie same prawa i obowiązki jakie mają obecne Państwa Członkowskie.

4. Na mocy niniejszego Aktu nowe Państwa Członkowskie przystępują do Umowy o Partnerstwie między członkami Grupy Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z drugiej strony, podpisanej w Cotonou w dniu 23 czerwca 2000 r¹.

5. Na warunkach określonych w niniejszym Akcie nowe Państwa Członkowskie zobowiązują się przystąpić do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zgodnie z artykułem 128 tego Porozumienia².

6. Począwszy od dnia przystąpienia, oraz do czasu zawarcia niezbędnych protokołów, o których mowa w ustępie 2, nowe Państwa Członkowskie stosują postanowienia umów zawartych wspólnie przez obecne Państwa Członkowskie oraz Wspólnotę z Algierią, Armenią, Azerbejdżanem, Bułgarią, Chorwacją, Egiptem, Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, Gruzją, Izraelem, Jordanią, Kazachstanem, Kirgistanem, Libanem, Meksykiem, Mołdową, Marokiem, Rumunią, Federacją Rosyjską, San Marino, Republiką Południowej Afryki, Koreą Południową, Syrią, Tunezją, Turcją, Turkmenistanem, Ukrainą oraz Uzbekistanem, jak również innych umów zawartych wspólnie przez obecne Państwa Członkowskie i Wspólnotę przed przystąpieniem.

Wszelkie dostosowania w tych umowach stanowią przedmiot protokołów zawartych z państwami-stronami, zgodnie z postanowieniami drugiego akapitu ustępu 2. Jeżeli protokoły nie zostaną zawarte do dnia przystąpienia, Wspólnota oraz Państwa Członkowskie podejmą, odpowiednio w ramach przysługujących im właściwości, niezbędne środki w celu zajęcia się tą sytuacją wraz z przystąpieniem.

¹ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, str.3.

² Dz.U. L 1 z 3.1.1994, str.3.

7. Począwszy od dnia przystąpienia, nowe Państwa Członkowskie stosują dwustronne umowy oraz uzgodnienia włókiennicze zawarte przez Wspólnotę z państwami trzecimi.

Ograniczenia ilościowe stosowane przez Wspólnotę w przywozie produktów włókienniczych oraz odzieżowych zostaną dostosowane z uwzględnieniem przystąpienia nowych Państw Członkowskich do Wspólnoty. W tym celu Wspólnota może przed dniem przystąpienia negocjować z odpowiednimi państwami trzecimi zmiany w dwustronnych umowach i uzgodnieniach, o których mowa powyżej.

Jeżeli zmiany w dwustronnych umowach i uzgodnieniach w dziedzinie produktów włókienniczych nie wejdą w życie do dnia przystąpienia, Wspólnota dokona niezbędnych dostosowań w jej regulacjach dotyczących przywozu produktów włókienniczych i odzieżowych z państw trzecich w celu uwzględnienia przystąpienia nowych Państw Członkowskich do Wspólnoty.

8. Ograniczenia ilościowe stosowane przez Wspólnotę w przywozie stali i wyrobów stalowych zostaną dostosowane na podstawie dokonywanego w ostatnich latach przez nowe Państwa Członkowskie przywozu wyrobów stalowych pochodzących z odpowiednich krajów dostawców.

W tym celu, przed dniem przystąpienia negocjowane będą niezbędne zmiany w dwustronnych umowach i uzgodnieniach w dziedzinie stali zawartych przez Wspólnotę z państwami trzecimi.

Jeżeli do dnia przystąpienia zmiany do dwustronnych umów i uzgodnień nie wejdą w życie, stosuje się postanowienia pierwszego akapitu.

9. Począwszy od dnia przystąpienia, umowy w dziedzinie rybołówstwa zawarte przez nowe Państwa Członkowskie z państwami trzecimi będą zarządzane przez Wspólnotę.

Prawa i obowiązki nowych Państw Członkowskich wynikające z tych umów pozostaną niezmienione przez okres, w którym postanowienia tych umów będą tymczasowo utrzymane w mocy.

Jak najszybciej, a w każdym przypadku przed wygaśnięciem umów wskazanych w pierwszym akapicie, odpowiednie decyzje dotyczące kontynuacji działalności w zakresie rybołówstwa, wynikające z tych umów, zostaną każdorazowo podjęte przez Radę stanowiącą większość kwalifikowaną, na wniosek Komisji, włączając w to możliwość podjęcia decyzji o przedłużeniu niektórych umów na okresy nieprzekraczające roku.

10. Z mocą od dnia przystąpienia, nowe Państwa Członkowskie wystąpią z wszelkich umów o wolnym handlu, w tym ze Środkowoeuropejskiej umowy o wolnym handlu (CEFTA).

W zakresie, w jakim umowy między jednym lub większą liczbą nowych Państw Członkowskich z jednej strony a jednym lub większą liczbą państw trzecich, z drugiej strony, nie są zgodne z zobowiązaniami wynikającymi z niniejszego Aktu, nowe Państwo Członkowskie podejmie wszelkie właściwe środki w celu wyeliminowania stwierdzonych niezgodności. Jeżeli nowe Państwo Członkowskie napotyka trudności w dostosowaniu umowy zawartej z jednym lub większą liczbą państw trzecich przed przystąpieniem, Państwo to, zgodnie z postanowieniami umowy, wystąpi z niej.

11. Na mocy niniejszego Aktu i na warunkach ustanowionych w niniejszym Akcie, nowe Państwa Członkowskie przystępują do umów wewnętrznych zawartych przez obecne Państwa Członkowskie w celu wykonywania umów lub konwencji, o których mowa w ustępie 2 oraz ustępach 4-6.

12. Tam gdzie jest to konieczne, nowe Państwa Członkowskie podejmą wszelkie właściwe środki w celu dostosowania ich pozycji wobec organizacji międzynarodowych i tych umów międzynarodowych, których Wspólnota lub inne Państwa Członkowskie są również stronami, do ich praw i obowiązków wynikających z ich przystąpienia do Unii.

W szczególności, w dniu przystąpienia lub w możliwie najwcześniejszym terminie wystąpią z międzynarodowych umów i organizacji w dziedzinie rybołówstwa, których stroną lub członkiem jest również Wspólnota, chyba że ich członkostwo jest związane z innymi kwestiami niż rybołówstwo.

ARTYKUŁ 7

O ile niniejszy Akt nie stanowi inaczej, jego postanowienia nie mogą być zawieszone, zmienione ani uchylone w sposób inny niż według procedury zmiany traktatów ustanowionej w Traktatach założycielskich.

ARTYKUŁ 8

Przyjęte przez instytucje akty, do których odnoszą się postanowienia przejściowe ustanowione w niniejszym Akcie, zachowują swój status prawny; w szczególności w dalszym ciągu stosowane są procedury zmian tych aktów.

ARTYKUŁ 9

Postanowienia niniejszego Aktu, których celem lub skutkiem jest uchylenie lub zmiana aktów przyjętych przez instytucje w sposób inny niż w ramach środków przejściowych, mają taki sam status prawny jak postanowienia, które one uchylają lub zmieniają i podlegają tym samym regułom, jak te postanowienia.

ARTYKUŁ 10

Stosowanie Traktatów założycielskich i aktów przyjętych przez instytucje jest, w ramach środków przejściowych, przedmiotem odstępstw przewidzianych w niniejszym Akcie.

CZĘŚĆ DRUGA

DOSTOSOWANIA W TRAKTATACH

TYTUŁ I

POSTANOWIENIA INSTYTUCJONALNE

ROZDZIAŁ 1

PARLAMENT EUROPEJSKI

ARTYKUŁ 11

Z mocą od początku okresu 2004-2009, pierwszy akapit w artykule 190 ustęp 2 Traktatu WE i w artykule 108 ustęp 2 Traktatu Euratom otrzymuje brzmienie:

„Liczbę przedstawicieli wybieranych w każdym Państwie Członkowskim ustala się następująco:

Belgia	24
Republika Czeska	24
Dania	14
Niemcy	99
Estonia	6
Grecja	24
Hiszpania	54
Francja	78
Irlandia	13
Włochy	78
Cypr	6
Łotwa	9
Litwa	13
Luksemburg	6
Węgry	24
Malta	5
Niderlandy	27
Austria	18
Polska	54
Portugalia	24
Słowenia	7
Słowacja	14
Finlandia	14
Szwecja	19
Zjednoczone Królestwo	78”

ROZDZIAŁ 2

RADA

ARTYKUŁ 12

1. Z mocą od 1 listopada 2004 roku:
 - (a) w artykule 205 Traktatu WE oraz w artykule 118 Traktatu Euratom
 - (i) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli przyjęcie uchwały przez Radę wymaga większości kwalifikowanej, głosy jej członków wazone są następująco:

Belgia	12
Republika Czeska	12
Dania	7
Niemcy	29
Estonia	4
Grecja	12
Hiszpania	27
Francja	29

Irlandia	7
Włochy	29
Cypr	4
Łotwa	4
Litwa	7
Luksemburg	4
Węgry	12
Malta	3
Niderlandy	13
Austria	10
Polska	27
Portugalia	12
Słowenia	4
Słowacja	7
Finlandia	7
Szwecja	10
Zjednoczone Królestwo	29

Uchwały Rady wymagają do ich przyjęcia co najmniej 232 głosów „za”, oddanych przez większość jej członków, jeżeli niniejszy Traktat wymaga, aby były przyjęte na wniosek Komisji;

W innych przypadkach, uchwały Rady wymagają do ich przyjęcia co najmniej 232 głosów „za”, oddanych przez co najmniej dwie trzecie jej członków.”;

(ii) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. Jeżeli decyzja ma zostać przyjęta przez Radę większością kwalifikowaną, członek Rady może wystąpić o sprawdzenie czy Państwa Członkowskie stanowiące większość kwalifikowaną reprezentują co najmniej 62% ogółu ludności Unii. Jeżeli okaże się, że warunek ten nie został spełniony, przedmiotowej decyzji nie przyjmuje się.”;

(b) w artykule 23 ustęp 2 Traktatu UE, trzeci akapit otrzymuje brzmienie:

„Głosy członków Rady wazone są zgodnie z artykułem 205 ustęp 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Decyzje wymagają do ich przyjęcia co najmniej 232 głosów „za”, oddanych przez co najmniej dwie trzecie członków. Jeżeli decyzja ma zostać przyjęta przez Radę większością kwalifikowaną, członek Rady może wystąpić o sprawdzenie czy Państwa Członkowskie stanowiące większość kwalifikowaną reprezentują co najmniej 62% ogółu ludności Unii. Jeżeli okaże się, że warunek ten nie został spełniony, dana decyzja nie zostaje przyjęta.”

(c) w artykule 34 Traktatu UE ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli przyjęcie uchwały przez Radę wymaga większości kwalifikowanej, głosy jej członków wazone są zgodnie z artykułem 205 ustęp 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską a uchwały Rady wymagają do ich przyjęcia co najmniej 232 głosów „za”, oddanych przez co najmniej dwie trzecie jej członków. Jeżeli decyzja ma zostać przyjęta przez Radę większością kwalifikowaną, członek Rady może wystąpić o sprawdzenie czy Państwa Członkowskie stanowiące większość kwalifikowaną reprezentują co najmniej 62 % ogółu ludności Unii. Jeżeli okaże się, że warunek ten nie został spełniony, przedmiotowej decyzji nie przyjmuje się.”

2. Uchyła się artykuł 3 ustęp 1 Protokołu dołączonego do Traktatu UE oraz do Traktatu WE w sprawie rozszerzenia Unii Europejskiej.

3. Jeżeli do Unii Europejskiej przystąpi mniej niż dziesięć nowych Państw Członkowskich, próg większości kwalifikowanej zostanie wyznaczony decyzją Rady, z zastosowaniem ściśle linearnej, arytmetycznej interpolacji, zaokrąglonej w dół lub w górę do kolejnego głosu, pomiędzy poziomem 71% dla Rady o 300 głosach i poziomem 72,27% dla UE składającej się z 25 Państw Członkowskich.

ROZDZIAŁ 3

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

ARTYKUŁ 13

1. Artykuł 9, pierwszy akapit Protokołu dołączonego do Traktatu UE, Traktatu WE oraz Traktatu Euratom, w sprawie statutu Trybunału Sprawiedliwości otrzymuje brzmienie:

„Gdy co trzy lata następuje częściowa wymiana składu sędziowskiego, dotyczy ona przemiennie trzynastu i dwunastu sędziów.”.

2. Artykuł 48 Protokołu dołączonego do Traktatu UE, do Traktatu WE oraz do Traktatu Euratom, w sprawie statutu Trybunału Sprawiedliwości otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 48

Sąd Pierwszej Instancji składa się z dwudziestu pięciu sędziów.”.

ROZDZIAŁ 4

KOMITET EKONOMICZNO-SPOŁECZNY

ARTYKUŁ 14

Artykuł 258 akapit drugi Traktatu WE oraz artykuł 166 Traktatu Euratom otrzymują brzmienie:

„Liczbę członków Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ustala się następująco:

Belgia	12
Republika Czeska	12
Dania	9
Niemcy	24
Estonia	7
Grecja	12
Hiszpania	21
Francja	24
Irlandia	9
Włochy	24

Cypr	6
Łotwa	7
Litwa	9
Luksemburg	6
Węgry	12
Malta	5
Niderlandy	12
Austria	12
Polska	21
Portugalia	12
Słowenia	7
Słowacja	9
Finlandia	9
Szwecja	12
Zjednoczone Królestwo	24”

ROZDZIAŁ 5

KOMITET REGIONÓW

ARTYKUŁ 15

Artykuł 263 trzeci akapit Traktatu WE otrzymuje brzmienie:

„Liczbę członków Komitetu Regionów ustala się następująco:

Belgia	12
Republika Czeska	12
Dania	9
Niemcy	24
Estonia	7
Grecja	12
Hiszpania	21
Francja	24
Irlandia	9
Włochy	24
Cypr	6
Łotwa	7
Litwa	9
Luksemburg	6

Węgry	12
Malta	5
Niderlandy	12
Austria	12
Polska	21
Portugalia	12
Słowenia	7
Słowacja	9
Finlandia	9
Szwecja	12
Zjednoczone Królestwo	24”

ROZDZIAŁ 6

KOMITET NAUKOWO-TECHNICZNY

ARTYKUŁ 16

Akapit pierwszy artykułu 134 ustęp 2 Traktatu Euratom otrzymuje brzmienie:

„2. Komitet składa się z 39 członków mianowanych przez Radę po konsultacji z Komisją.”

ROZDZIAŁ 7

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

ARTYKUŁ 17

W artykule 49 Protokołu nr 18 w sprawie Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego dołączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską dodaje się ustęp w brzmieniu:

„49.3. Po tym jak jedno lub więcej państw stanie się Państwami Członkowskimi, a ich krajowe banki centralne staną się częścią Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC), kapitał subskrybowany EBC oraz ograniczenie ilości rezerwowych aktywów walutowych, które mogą być przekazywane EBC zostają podwyższone automatycznie. Wzrost ustala się poprzez pomnożenie odpowiednich wartości obowiązujących w danym czasie przez stosunek, w ramach rozszerzonego klucza kapitałowego, pomiędzy ważeniem przystępujących krajowych banków centralnych a ważeniem krajowych banków centralnych już będących członkami ESBC. Ważenie każdego z krajowych banków centralnych w kluczu kapitałowym oblicza się przez analogię z artykułem 29.1 oraz zgodnie z artykułem 29.2. Okresy referencyjne, które mają być stosowane do celów danych statystycznych są identyczne z zastosowanymi do celów ostatniego dostosowywania ważenia dokonywanego co pięć lat, zgodnie z artykułem 29.3.”

TYTUŁ II

POZOSTAŁE DOSTOSOWANIA

ARTYKUŁ 18

W artykule 57 ustęp 1 Traktatu WE dodaje się następujące zdanie:

„W stosunku do ograniczeń istniejących na mocy prawa estońskiego i węgierskiego, odnośną datą jest 31 grudnia 1999 roku.”

ARTYKUŁ 19

Artykuł 299 ustęp 1 Traktatu WE otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejszy Traktat stosuje się do Królestwa Belgii, Republiki Czeskiej, Królestwa Danii, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Estońskiej, Republiki Greckiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Irlandii, Republiki Włoskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotwy, Republiki Litwy, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Republiki Węgier, Republiki Malty, Królestwa Niderlandów, Republiki Austrii, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Portugalskiej, Republiki Słowenii, Republiki Słowackiej, Republiki Finlandii, Królestwa Szwecji oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.”

CZEŚĆ TRZECIA

POSTANOWIENIA STAŁE

TYTUŁ I

DOSTOSOWANIA AKTÓW PRZYJĘTYCH PRZEZ INSTYTUCJE

ARTYKUŁ 20

Akty wymienione w załączniku II do niniejszego Aktu są dostosowane w sposób określony w tym załączniku.

ARTYKUŁ 21

Dostosowania aktów wymienionych w załączniku III do niniejszego Aktu wymagane w związku z przystąpieniem zostaną przeprowadzone zgodnie ze wskazówkami określonymi w tym załączniku, a także zgodnie z procedurą i warunkami określonymi w artykule 57.

TYTUŁ II

POZOSTAŁE POSTANOWIENIA

ARTYKUŁ 22

Środki wymienione w załączniku IV do niniejszego Aktu stosuje się zgodnie z warunkami określonymi w tym załączniku.

ARTYKUŁ 23

Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji i po konsultacji z Parlamentem Europejskim, może dokonać takich dostosowań do postanowień niniejszego Aktu odnoszących się do wspólnej polityki rolnej, jakie mogą okazać się niezbędne w wyniku zmiany reguł wspólnotowych. Takie dostosowania mogą być dokonane przed dniem przystąpienia.

CZEŚĆ CZWARTA

POSTANOWIENIA TYMCZASOWE

TYTUŁ I

ŚRODKI PRZEJŚCIOWE

ARTYKUŁ 24

Środki wymienione w załącznikach V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII oraz XIV do niniejszego Aktu mają zastosowanie do nowych Państw Członkowskich na warunkach określonych w tych załącznikach.

ARTYKUŁ 25

1. W drodze odstępstwa od drugiego ustępu artykułu 189 Traktatu WE oraz od drugiego ustępu artykułu 107 Traktatu Euratom oraz w związku z artykułem 190 ustęp 2 Traktatu WE i artykułem 108 ustęp 2 Traktatu Euratom, liczba miejsc przyznanych nowym Państwom Członkowskim w Parlamencie Europejskim w okresie biegnącym od dnia przystąpienia do początku kadencji Parlamentu Europejskiego w latach 2004-2009 wynosi:

Republika Czeska	24
Estonia	6
Cypr	6
Łotwa	9
Litwa	13
Węgry	24
Malta	5
Polska	54
Słowenia	7
Słowacja	14

2. W drodze odstępstwa od artykułu 190 ustęp 1 Traktatu WE oraz artykułu 108 ustęp 2 Traktatu Euratom, w okresie biegnącym od dnia przystąpienia do początku kadencji w latach 2004-2009, przedstawiciele narodów nowych Państw Członkowskich w Parlamencie Europejskim zostaną wyłonieni przez parlamenty tych Państw spośród członków tych parlamentów zgodnie z procedurą ustanowioną przez każde z tych Państw.

ARTYKUŁ 26

1. W okresie do 31 października 2004 roku stosuje się następujące postanowienia:
 - a) w związku z artykułem 205 ustęp 2 Traktatu WE oraz artykułem 118 ustęp 2 Traktatu Euratom:

Jeżeli przyjęcie uchwały przez Radę wymaga większości kwalifikowanej, głosy jej członków
ważone są następująco:

Belgia	5
Republika Czeska	5
Dania	3
Niemcy	10
Estonia	3
Grecja	5
Hiszpania	8
Francja	10
Irlandia	3
Włochy	10
Cypr	2
Łotwa	3
Litwa	3
Luksemburg	2
Węgry	5
Malta	2
Niderlandy	5
Austria	4
Polska	8
Portugalia	5
Słowenia	3
Słowacja	3
Finlandia	3
Szwecja	4
Zjednoczone Królestwo	10

- b) w związku z drugim i trzecim akapitem artykułu 205 ustęp 2 Traktatu WE oraz artykułu 118 ustęp 2 Traktatu Euratom:

Uchwały Rady wymagają do ich przyjęcia co najmniej:

- 88 głosów „za”, jeżeli niniejszy Traktat wymaga, aby były przyjęte na wniosek Komisji,
- 88 głosów „za”, oddanych przez co najmniej dwie trzecie członków, w innych przypadkach.

- c) w związku z drugim zdaniem trzeciego akapitu artykułu 23 ustęp 2 Traktatu UE:

Decyzje wymagają do ich przyjęcia co najmniej 88 głosów „za”, oddanych przez co najmniej dwie trzecie członków.

- d) w związku z artykułem 34 ustęp 3 Traktatu UE:

Jeżeli przyjęcie uchwały przez Radę wymaga większości kwalifikowanej, głosy jej członków ważne są zgodnie z artykułem 205 ustęp 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. a uchwały Rady wymagają do ich przyjęcia co najmniej 88 głosów „za”, oddanych przez co najmniej dwie trzecie członków.

2. W przypadku gdy mniej niż dziesięć nowych Państw Członkowskich przystąpi do Unii, próg większości kwalifikowanej w okresie do 31 października 2004 roku ustala się decyzją Rady, tak aby był on możliwie bliski 71,26% całkowitej liczby głosów.

ARTYKUŁ 27

1. Przychody oznaczone jako „Cła Wspólnej Taryfy Celnej i inne cła”, o których mowa w artykule 2 ustęp 1 litera b) decyzji Rady 2000/597/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot Europejskich¹, lub w odpowiednich przepisach jakiegokolwiek decyzji ją zastępującej, obejmują cła obliczane na podstawie stawek wynikających ze Wspólnej Taryfy Celnej i wszelkich innych koncesji celnych z nią związanych, stosowanych przez Wspólnotę w handlu nowych Państw Członkowskich z państwami trzecimi.

2. Dla roku 2004, zharmonizowana podstawa podatku VAT oraz podstawa DNB (dochodu narodowego brutto) dla każdego z nowych Państw Członkowskich, o których mowa w artykule 2 ustęp 1 litery c) i d) decyzji Rady 2000/597/WE, Euratom, wynosi dwie trzecie podstawy rocznej. Podstawa DNB dla każdego z nowych Państw Członkowskich, brana pod uwagę przy obliczaniu finansowania mechanizmu korekcyjnego związanego z nierównowagą budżetową, udzielonego Zjednoczonemu Królestwu, o którym mowa w artykule 5 ustęp 1 decyzji Rady 2000/597/WE, wynosi również dwie trzecie podstawy rocznej.

¹ Dz.U. L 253 z 7.10.2000, str. 42.

3. Dla celów określenia zamrożonej stawki na rok 2004, zgodnie z artykułem 2 ustęp 4 litera b) decyzji Rady 2000/597/WE, Euratom ograniczone podstawy VAT dla nowych Państw Członkowskich oblicza się na podstawie dwóch trzecich nieograniczonej podstawy VAT oraz dwóch trzecich ich DNB.

ARTYKUŁ 28

1. Ogólny budżet Wspólnot Europejskich na rok budżetowy 2004 jest dostosowany celem uwzględnienia faktu przystąpienia nowych Państw Członkowskich poprzez przyjęcie budżetu zmieniającego, który wchodzi w życie z dniem 1 maja 2004 roku.

2. Dwanaście miesięcznych dwunastych części środków obliczonych na podstawie VAT i DNB, które mają zostać wpłacone przez nowe Państwa Członkowskie zgodnie z budżetem zmieniającym jak również retroaktywne dostosowania miesięcznych dwunastych części w stosunku do okresu od stycznia do kwietnia 2004 roku, które mają zastosowanie wyłącznie do obecnych Państw Członkowskich, zamienia się na części ósme, które mają zostać wpłacone w okresie od maja do grudnia 2004 roku. Retroaktywne dostosowania, które wynikają z wszelkich dalszych zmian budżetu przyjętego w 2004 roku również zamienia się na części równe, które zostaną wpłacone przez pozostałą część roku.

ARTYKUŁ 29

Pierwszego roboczego dnia każdego miesiąca Wspólnota wypłaci na rzecz Republiki Czeskiej, Cypru, Malty i Słowenii, w ramach wydatków z ogólnego budżetu Wspólnot Europejskich, jedną ósmą w 2004 roku, począwszy od dnia przystąpienia, oraz jedną dwunastą w latach 2005 i 2006 następujących kwot tymczasowych rekompensat budżetowych:

	2004	2005	2006
(w milionach EUR, według cen z 1999 r.)			
Republika Czeska	125,4	178,0	85,1
Cypr	68,9	119,2	112,3
Malta	37,8	65,6	62,9
Słowenia	29,5	66,4	35,5

ARTYKUŁ 30

Pierwszego roboczego dnia każdego miesiąca Wspólnota wypłaci na rzecz Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji, w ramach wydatków z ogólnego budżetu Wspólnot Europejskich, jedną ósmą w 2004 roku, począwszy od dnia przystąpienia, oraz jedną dwunastą w latach 2005 i 2006 następujących kwot specjalnych ryczałtowych środków na poprawę płynności budżetowej:

	2004	2005	2006
(w milionach EUR, według cen z 1999 r.)			
Republika Czeska	174,7	91,55	91,55
Estonia	15,8	2,9	2,9
Cypr	27,7	5,05	5,05
Łotwa	19,5	3,4	3,4
Litwa	34,8	6,3	6,3
Węgry	155,3	27,95	27,95
Malta	12,2	27,15	27,15
Polska	442,8	550,0	450,0
Słowenia	65,4	17,85	17,85
Słowacja	63,2	11,35	11,35

1 miliard EUR na rzecz Polski i 100 milionów EUR na rzecz Republiki Czeskiej objęte specjalnymi ryczałtowymi środkami na poprawę płynności budżetowej, brane są pod uwagę przy wszelkich obliczeniach dotyczących podziału funduszy strukturalnych na lata 2004-2006.

ARTYKUŁ 31

1. Nowe Państwa Członkowskie wymienione poniżej wpłacają następujące kwoty na rzecz Funduszu Badawczego Węgla i Stali, o którym mowa w decyzji 2002/234/EWWiS przedstawicieli rządów Państw Członkowskich zebranych w ramach Rady, z dnia 27 lutego 2002 r. w sprawie skutków finansowych wygaśnięcia Traktatu EWWiS oraz w sprawie Funduszu Badawczego Węgla i Stali ¹:

¹ Dz. U. L 79 z 22.3.2002, str. 42.

(w milionach EUR, według cen
bieżących)

Republika Czeska	39,88
Estonia	2,5
Łotwa	2,69
Węgry	9,93
Polska	92,46
Słowenia	2,36
Słowacja	20,11

2. Wkłady do Funduszu Badawczego Węgla i Stali zostaną dokonane w czterech ratach, poczynając od roku 2006, płatnych w następujący sposób, w każdym przypadku pierwszego roboczego dnia pierwszego miesiąca każdego roku:

2006: 15%

2007: 20%

2008: 30%

2009: 35%.

ARTYKUŁ 32

1. O ile niniejszy Traktat nie stanowi inaczej, po 31 grudnia 2003 roku żadne dodatkowe zobowiązania finansowe nie zostaną podjęte w ramach programu Phare¹, programu Współpracy Transgranicznej Phare², funduszy przedakcesyjnych dla Cypru oraz Malty³, programu ISPA⁴ i programu SAPARD⁵ na rzecz nowych Państw Członkowskich. Z dniem 1 stycznia 2004 roku nowe Państwa Członkowskie traktowane są tak samo jak obecne Państwa Członkowskie w odniesieniu do wydatków w ramach pierwszych trzech pozycji Perspektywy finansowej, w rozumieniu Porozumienia Międzyinstytucjonalnego z dnia 6 maja 1999 r.⁶, z zastrzeżeniem poniższych indywidualnych szczegółowych rozwiązań i wyjątków lub jeżeli niniejszy Traktatu stanowi inaczej. Maksymalne wielkości dodatkowych środków dla pozycji 1, 2, 3 i 5 Perspektywy finansowej związanych z przystąpieniem są określone w załączniku XV. Jednakże, żadne zobowiązanie finansowe w ramach budżetu na rok 2004 dla jakiegokolwiek programu lub agencji nie może zostać podjęte przed dniem przystąpienia nowego Państwa Członkowskiego.

2. Ustępu 1 nie stosuje się do wydatków w ramach Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, Sekcji Gwarancji, zgodnie z artykułami 2 ustęp 1, 2 ustęp 2 i 3 ustęp 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1258/1999 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁷, kwalifikujących się do otrzymania finansowania wspólnotowego dopiero od dnia przystąpienia, zgodnie z artykułem 2 niniejszego Aktu.

¹ Rozporządzenie (EWG) nr 3906/89 (Dz.U. L 375 z 23.12.1989, str.11), ze zmianami .

² Rozporządzenie (WE) nr 2760/98 (Dz.U. L 345 z 19.12.1998, str. 49), ze zmianami.

³ Rozporządzenie (WE) nr 555/2000 (Dz.U. L 68 z 16.3.2000, str. 3), ze zmianami.

⁴ Rozporządzenie (WE) nr 1267/1999 (Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str.73), ze zmianami.

⁵ Rozporządzenie (WE) nr 1268/1999 (Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str. 87).

⁶ Porozumienie Międzyinstytucjonalne z dnia 6 maja 1999 r., pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i poprawy procedury budżetowej (Dz. U. C 172 z 18.6.1999, str. 1).

⁷ Dz. U. L 160 z 26.6.99, str. 103.

Jednakże ustęp 1 niniejszego artykułu stosuje się do wydatków na rzecz rozwoju obszarów wiejskich w ramach Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, Sekcji Gwarancji, zgodnie z artykułem 47a rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz zmieniającego i uchylającego niektóre rozporządzenia¹, z zastrzeżeniem warunków wymienionych w zmianach do tego rozporządzenia w załączniku II do niniejszego Aktu.

3. Z zastrzeżeniem ostatniego zdania ustępu 1, od 1 stycznia 2004 roku nowe Państwa Członkowskie będą uczestniczyć w programach wspólnotowych i agencjach na takich samych warunkach i zasadach jak obecne Państwa Członkowskie, włącznie z finansowaniem z ogólnego budżetu Wspólnot Europejskich. Warunki i zasady wynikające z decyzji Rady Stowarzyszenia, umów i protokołów ustaleń między Wspólnotami Europejskimi i nowymi Państwami Członkowskimi dotyczące ich uczestnictwa w programach wspólnotowych i agencjach zastępuje się z mocą od 1 stycznia 2004 roku przepisami dotyczącymi działania odpowiednich programów i agencji.

4. W przypadku gdy którekolwiek z Państw, o których mowa w artykule 1 ustęp 1 Traktatu o Przystąpieniu nie przystąpi do Wspólnoty w roku 2004, wszelkie wnioski dokonane przez to Państwo lub z niego pochodzące dotyczące finansowania w ramach wydatków zgodnie z pierwszymi trzema pozycjami Perspektywy finansowej na rok 2004 stają się nieważne. W takim przypadku odpowiednia decyzja Rady Stowarzyszenia, umowa lub protokół ustaleń będą nadal stosowane do tego państwa przez cały rok 2004.

¹ Dz. U. L 160 z 26.6.1999, str. 80.

5. Jeżeli jakiegokolwiek środki są niezbędne do ułatwienia przejścia z systemu obowiązującego przed przystąpieniem na system wynikający z zastosowania niniejszego artykułu, Komisja przyjmie niezbędne środki.

ARTYKUŁ 33

1. Przetargi, zawieranie umów, wprowadzanie w życie oraz płatności w zakresie środków przedakcesyjnych w ramach programu Phare¹, programu Współpracy Transgranicznej Phare², funduszy przedakcesyjnych dla Cypru oraz Malty³ będą zarządzane począwszy od dnia przystąpienia przez agencje wdrażające w nowych Państwa Członkowskich.

Kontrola „ex ante”, wykonywana przez Komisję w stosunku do przetargów i zawierania umów, zostanie uchylona decyzją Komisji podjętą w tym celu, w wyniku pozytywnie ocenionego Rozszerzonego Zdecentralizowanego Systemu Wdrażania (EDIS), zgodnie z kryteriami i warunkami określonymi w załączniku do rozporządzenia Rady (WE) nr 1266/1999 w sprawie koordynacji pomocy dla państw ubiegających się o członkostwo w Unii Europejskiej w ramach strategii przedakcesyjnej i zmieniającego rozporządzenie (EWG) nr 3906/89⁴.

Jeżeli decyzja Komisji o uchyleniu kontroli „ex ante” nie zostanie przyjęta przed dniem przystąpienia, wszelkie umowy podpisane między dniem przystąpienia a dniem, w którym decyzja Komisji została podjęta, nie kwalifikują się do pomocy przedakcesyjnej.

¹ Rozporządzenie (EWG) nr 3906/89 (Dz.U. L 375 z 23.12.1989 str.11), ze zmianami .

² Rozporządzenie (WE) nr 2760/98 (Dz.U. L 345 z 19.12.1998, str. 49), ze zmianami.

³ Rozporządzenie (WE) nr 555/2000 (Dz.U. L 68, 16.3.2000, str.3), ze zmianami.

⁴ Dz.U. L 232 z 2.9.1999, str. 34.

Jednakże, wyjątkowo, jeżeli podjęcie decyzji przez Komisję o uchyleniu kontroli „ex ante” zostanie opóźnione po dniu przystąpienia z powodów, których nie można przypisać organom nowych Państw Członkowskich, Komisja może przyjąć, w odpowiednio uzasadnionych przypadkach, iż umowy podpisane między dniem przystąpienia a dniem podjęcia decyzji przez Komisję, kwalifikują się do otrzymania środków pomocy przedakcesyjnej, oraz kontynuować wdrażanie pomocy przedakcesyjnej przez ograniczony okres, w ramach którego Komisja będzie sprawować kontrolę „ex ante” nad przetargami i zawieraniem umów.

2. Do ogólnych zobowiązań budżetowych podjętych przed przystąpieniem, na mocy przedakcesyjnych instrumentów finansowych, o których mowa w ustępie 1, w tym do zawarcia i rejestracji następnych indywidualnych prawnych zobowiązań i płatności, dokonanych po dniu przystąpienia, stosuje się zasady i regulacje przedakcesyjnych instrumentów finansowania; Zobowiązania te będą obciążać odpowiednie pozycje budżetowe, aż do dnia zamknięcia odpowiednich programów i projektów. Niezależnie od powyższego, procedury zamówień publicznych rozpoczęte po przystąpieniu zostaną przeprowadzone zgodnie z odpowiednimi dyrektywami wspólnotowymi.

3. Ostatnie ustalanie programu dla pomocy przedakcesyjnej, o której mowa w ustępie 1 ma miejsce w ostatnim pełnym kalendarzowym roku poprzedzającym przystąpienie. Działania w ramach tych programów muszą zostać zawarte w formie umów w ciągu kolejnych dwóch lat, a wydatkowanie musi zostać dokonane zgodnie z tym co stanowi Memorandum Finansowe¹, zazwyczaj do końca trzeciego roku następującego po dniu podjęcia zobowiązania. W żaden sposób nie przedłuża się okresu wynikającego z umowy. Wyjątkowo i w odpowiednio uzasadnionych przypadkach, ograniczone przedłużenie tego okresu może zostać udzielone w stosunku do wydatkowania.

¹ Zgodnie z Wytycznymi Phare (SEC (1999) 1596, zaktualizowanymi 6.9.2002 przez C 3303/2).

4. Aby zapewnić konieczne wygaśnięcie funkcjonowania przedakcesyjnych instrumentów finansowych, o których mowa w ustępie 1, jak również programu ISPA¹, i dokonać niezakłóconego przejścia z zasad mających zastosowanie przed i po przystąpieniu, Komisja może podjąć wszelkie właściwe środki zapewniające, iż niezbędna ustawowa ilość pracowników zostanie utrzymana w nowych Państwach Członkowskich przez okres nieprzekraczający 15 miesięcy po dniu przystąpienia. W tym okresie, urzędnicy powołani na stanowiska w nowych Państwach Członkowskich przed przystąpieniem, którzy mają pozostać na stanowiskach w tych Państwach po dniu przystąpienia, mają wyjątkowo prawo do takich samych finansowych i materialnych warunków, jakie Komisja stosowała wobec nich przed przystąpieniem zgodnie z załącznikiem X do regulaminu pracowniczego urzędników i warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich, ustanowionym w rozporządzeniu (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68². Wydatki administracyjne, w tym płace innych pracowników, niezbędne do zarządzania pomocą przedakcesyjną pokrywane są przez cały rok 2004, aż do końca lipca 2005 roku z pozycji budżetowej „wydatki wspierające działania” (uprzednia część B budżetu) odpowiednich budżetów przedakcesyjnych lub z równoważnych pozycji dotyczących instrumentów finansowych, o których mowa w ustępie 1 jak również tych, które dotyczą programu ISPA.

¹ Rozporządzenie (WE) nr 1267/99 (Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str.73), ze zmianami.

² Dz.U. L 56 z 4.3.1968, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2265/02 (Dz. U. L 347 z 20.12.2002, str. 1).

5. W przypadku gdy projekty zatwierdzone zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1268/1999 nie mogą być dalej finansowane na mocy tego instrumentu, mogą one zostać włączone do programów rozwoju obszarów wiejskich w ramach Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej. Jeżeli szczególne przejściowe środki będą konieczne w tym względzie, Komisja przyjmuje takie środki zgodnie z procedurami określonymi w artykule 50 ustęp 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące funduszy strukturalnych¹.

ARTYKUŁ 34

1. Między dniem przystąpienia a końcem 2006 roku, Unia przekazuje na rzecz nowych Państw Członkowskich tymczasową pomoc finansową (dalej jako „środki przejściowe”), mającą na celu rozwój i wzmocnienie możliwości administracyjnych we wprowadzaniu w życie i egzekwowaniu ustawodawstwa wspólnotowego jak również wspieranie wymiany dobrych praktyk między równorzędnymi organami.

2. Pomoc jest skierowana w stronę ciągłej potrzeby wzmocniania możliwości instytucjonalnych w niektórych dziedzinach poprzez działania, które nie mogą być finansowane w ramach funduszy strukturalnych, w szczególności w następujących obszarach:

- wymiar sprawiedliwości i sprawy wewnętrzne (wzmocnienie systemu wymiaru sprawiedliwości, kontrole na granicach zewnętrznych, strategia przeciwdziałania korupcji, wzmocnienie zdolności egzekwowania prawa);

¹ Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie (WE) nr 1447/2001 (Dz.U. L 198 z 21.7.2001, str. 1).

- kontrola finansowa;
- ochrona interesów finansowych Wspólnoty i zwalczanie nadużyć finansowych;
- rynek wewnętrzny, w tym unia celna;
- środowisko naturalne;
- służby weterynaryjne oraz tworzenie możliwości administracyjnych związanych z bezpieczeństwem żywności;
- struktury administracyjne i kontrolne dla rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich, w tym Zintegrowany System Zarządzania i Kontroli (ZSZiK);
- bezpieczeństwo jądrowe (wzmacnianie efektywności i kwalifikacji organów bezpieczeństwa jądrowego oraz ich organizacji wsparcia technicznego jak również publicznych agencji zarządzania odpadami radioaktywnymi);
- statystyka;
- wzmacnianie administracji publicznej zgodnie z potrzebami określonymi w szczegółowym monitorującym sprawozdaniu Komisji, nie objętymi funduszami strukturalnymi.

3. Pomoc udzielana w ramach środków przejściowych rozdzielana jest zgodnie z procedurą określoną w artykule 8 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3906/89 w sprawie pomocy gospodarczej dla niektórych krajów Europy Środkowej i Wschodniej¹.

4. Program wprowadza się w życie zgodnie z przepisami artykułu 53 ustęp 1 litery a) i b) rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich². Dla projektów współpracy pomiędzy organami administracji publicznej mających na celu rozwój instytucjonalny nadal będzie mieć zastosowanie procedura zaproszenia do składania projektów poprzez sieć punktów kontaktowych w Państwach Członkowskich, ustanowiona w ramach Umów ramowych z obecnymi Państwami Członkowskimi dla celów pomocy przedakcesyjnej.

Środki przekazywane w ramach środków przejściowych, według cen z 1999 roku wynoszą 200 milionów EUR w 2004 roku, 120 milionów EUR w 2005 roku oraz 60 milionów EUR w 2006 roku. Roczne środki zatwierdza organ budżetowy w ramach limitów Perspektywy finansowej.

ARTYKUŁ 35

1. Tworzy się instrument finansowy Schengen jako tymczasowy instrument pomocy dla Państw Członkowskich beneficjentów, między dniem przystąpienia a końcem 2006 roku w celu finansowania na nowych zewnętrznych granicach Unii działań wprowadzających w życie dorobek Schengen oraz kontrolę na zewnętrznych granicach.

¹ Dz.U. L 375 z 23.12.1989, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie (WE) nr 2500/2001 (Dz.U. L 342 z 27.12.2001, str. 1).

² Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str.1).

W celu zmierzenia się z brakami stwierdzonymi w ramach przygotowań do uczestnictwa w Schengen, następujące rodzaje działań kwalifikują się do finansowania w ramach środków Schengen:

- inwestycje w budowę, odnowienie lub polepszenie stanu infrastruktury na przejściach granicznych oraz powiązanych z nimi budynków;
- inwestycje we wszelkie rodzaje sprzętu operacyjnego (np. sprzęt laboratoryjny, narzędzia wykrywające, sprzęt komputerowy oraz oprogramowanie dla Systemu Informacyjnego Schengen - SIS2, środki transportu);
- szkolenia straży granicznych;
- wsparcie dla kosztów logistyki oraz operacji.

2. Następujące kwoty są dostępne w ramach instrumentu finansowego Schengen w formie płatności grantu w zryczałtowanej wysokości począwszy od dnia przystąpienia na rzecz Państw Członkowskich beneficjentów, wymienionych poniżej:

	2004	2005	2006
(w milionach EUR, według cen z 1999 r.)			
Estonia	22,9	22,9	22,9
Łotwa	23,7	23,7	23,7
Litwa	44,78	61,07	29,85
Węgry	49,3	49,3	49,3
Polska	93,34	93,33	93,33
Słowenia	35,64	35,63	35,63
Słowacja	15,94	15,93	15,93

3. Państwa Członkowskie beneficjenci są odpowiedzialne za wybór i wprowadzenie w życie poszczególnych działań zgodnie z niniejszym artykułem. Są one również odpowiedzialne za koordynację korzystania z tych środków ze wsparciem z innych instrumentów Wspólnoty, zapewniając zgodność z politykami i środkami wspólnotowymi oraz zgodność z rozporządzeniem finansowym mającym zastosowanie do ogólnego budżetu Wspólnot Europejskich.

Płatności grantu w zryczałtowanej wysokości wykorzystane zostaną w ciągu trzech lat od daty pierwszej płatności a wszelkie środki niewykorzystane lub wydane w sposób nieuzasadniony zostaną odzyskane przez Komisję. Państwa Członkowskie beneficjenci przedstawią nie później niż 6 miesięcy po upływie trzyletniego terminu, szczegółowe sprawozdanie w sprawie finansowego wykorzystania płatności grantu w zryczałtowanej wysokości wraz z uzasadnieniem poczynionych wydatków.

Państwa Członkowskie beneficjenci wykonują powyższy obowiązek bez uszczerbku dla odpowiedzialności Komisji za wykonanie ogólnego budżetu Wspólnot Europejskich oraz zgodnie z przepisami rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do zarządzania zdecentralizowanego.

4. Komisja zachowuje prawo sprawdzenia, poprzez Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF). Komisja oraz Trybunał Obrachunkowy mogą również przeprowadzać kontrole na miejscu zgodnie z odpowiednimi procedurami.

5. Komisja może przyjąć wszelkie przepisy techniczne niezbędne do korzystania z instrumentu finansowego Schengen.

ARTYKUŁ 36

Kwoty, o których mowa w artykułach 29, 30, 34 i 35 waloryzuje się każdego roku, w ramach dostosowania technicznego, o którym mowa w ustępie 15 Porozumienia Międzyinstytucjonalnego z dnia 6 maja 1999 roku.

TYTUŁ II

POZOSTAŁE POSTANOWIENIA

ARTYKUŁ 37

1. Jeżeli przed końcem trzyletniego okresu następującego po przystąpieniu pojawią się trudności, które są poważne i mogą utrzymywać się w jakimkolwiek sektorze gospodarki, lub mogą spowodować poważne pogorszenie sytuacji gospodarczej danego obszaru, nowe Państwo Członkowskie może zwrócić się o zezwolenie na podjęcie środków ochronnych w celu naprawienia sytuacji i dostosowania danego sektora gospodarki do wspólnego rynku.

W takich samych okolicznościach każde z obecnych Państw Członkowskich może zwrócić się o zezwolenie na podjęcie środków ochronnych w stosunku do jednego lub większej liczby nowych Państw Członkowskich.

2. Na wniosek zainteresowanego Państwa, Komisja w ramach procedury nadzwyczajnej, określa środki ochronne, które uważa za niezbędne, wskazując warunki i zasady ich wprowadzenia w życie.

W razie poważnych trudności gospodarczych i na wyraźny wniosek zainteresowanego Państwa Członkowskiego, Komisja podejmuje działania w ciągu pięciu dni roboczych od otrzymania wniosku wraz z odpowiednimi informacjami uzasadniającymi ten wniosek. Środki powzięte w ramach powyższej procedury stosuje się ze skutkiem natychmiastowym, biorąc pod uwagę interesy wszystkich zainteresowanych stron; nie mogą one pociągać za sobą konieczności przeprowadzania kontroli granicznych.

3. Środki dopuszczone na mocy ustępu 2 mogą obejmować odstępstwa od stosowania zasad zawartych w Traktacie WE, a także od niniejszego Aktu, w takim zakresie i na takie okresy, jakie są ściśle niezbędne do realizacji celów, o których mowa w ustępie 1. Pierwszeństwo przyznaje się środkom, które w możliwie najmniejszy sposób zakłócają funkcjonowanie wspólnego rynku.

ARTYKUŁ 38

Jeżeli nowe Państwo Członkowskie nie wprowadziło w życie zobowiązań podjętych w ramach negocjacji w sprawie przystąpienia powodując poważne naruszenie funkcjonowania rynku wewnętrznego, włączając w to jakiekolwiek zobowiązania we wszystkich politykach sektorowych dotyczących działalności gospodarczej o skutku transgranicznym, lub też bliskie ryzyko wystąpienia takiego naruszenia, Komisja może podjąć odpowiednie środki do końca najwyżej trzyletniego okresu następującego po dniu wejścia w życie niniejszego Aktu, na uzasadniony wniosek Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy.

Środki muszą być proporcjonalne, a pierwszeństwo przyznaje się środkom, które w możliwie najmniejszy sposób zakłócają funkcjonowanie rynku wewnętrznego, a w stosownym przypadku, pierwszeństwo przyznaje się istniejącym sektorowym mechanizmom ochronnym. Takie środki ochronne nie będą stanowiły środka arbitralnej dyskryminacji ani ukrytych ograniczeń w handlu między Państwami Członkowskimi. Możliwe jest powołanie się na powyższą klauzulę ochronną nawet przed przystąpieniem, na podstawie wyników procesu monitorowania; w takim wypadku wejdzie ona w życie z dniem przystąpienia. Środki te utrzymuje się nie dłużej niż jest to ściśle niezbędne, a w każdym przypadku zostaną one zniesione w momencie wprowadzenia w życie określonego zobowiązania. Mogą one jednak być stosowane po upływie okresu wymienionego w pierwszym akapicie, tak długo jak odpowiednie zobowiązania nie będą wykonane. W odpowiedzi na postępy poczynione przez dane nowe Państwo Członkowskie w wykonywaniu swoich zobowiązań, Komisja może odpowiednio dostosować środki. W odpowiednim czasie przed uchYLENIEM środków ochronnych, Komisja powiadomi Radę i weźmie w pełni pod uwagę wszelkie uwagi poczynione przez Radę w tym względzie.

ARTYKUŁ 39

Jeżeli w nowym Państwie Członkowskim wystąpią poważne braki lub bliskie ryzyko wystąpienia takich braków w transpozycji, we wprowadzaniu w życie lub w stosowaniu decyzji ramowych lub jakichkolwiek innych zobowiązań, instrumentów współpracy i decyzji odnoszących się do wzajemnego uznawania w obszarze prawa karnego - zgodnie z Tytułem VI Traktatu WE oraz z dyrektywami i rozporządzeniami odnoszącymi się do wzajemnego uznawania w sprawach cywilnych na mocy Tytułu IV Traktatu WE - Komisja może podjąć odpowiednie środki, wskazując warunki i zasady, na jakich będą one wprowadzane w życie, do końca najwyżej trzyletniego okresu następującego po dniu wejścia w życie niniejszego Aktu, na uzasadniony wniosek Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy, po przeprowadzeniu konsultacji z Państwami Członkowskimi.

Środki te mogą przyjąć postać czasowego zawieszenia stosowania odpowiednich postanowień i decyzji w stosunkach między nowym Państwem Członkowskim i jakimkolwiek innym Państwem Członkowskim lub Państwami Członkowskimi, bez uszczerbku dla kontynuacji ścisłej współpracy sądowej. Możliwe jest powołanie się na klauzulę ochronną nawet przed przystąpieniem, na podstawie wyników procesu monitorowania; w takim przypadku wejdzie ona w życie z dniem przystąpienia. Środki te utrzymuje się nie dłużej, niż jest to ściśle niezbędne, a, w każdym przypadku, zostaną one zniesione w momencie uzupełnienia braków. Mogą one jednak być stosowane po upływie okresu wymienionego w pierwszym akapicie, tak długo jak odpowiednie braki utrzymują się. W odpowiedzi na postępy poczynione przez zainteresowane nowe Państwo Członkowskie w uzupełnianiu braków, Komisja może odpowiednio dostosować środki, po przeprowadzeniu konsultacji z Państwami Członkowskimi. W odpowiednim czasie przed uchyceniem środków ochronnych Komisja powiadomi Radę i weźmie w pełni pod uwagę wszelkie uwagi poczynione przez Radę w tym względzie.

ARTYKUŁ 40

W celu uniknięcia zakłócenia właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego, stosowanie przepisów krajowych nowych Państw Członkowskich w trakcie okresów przejściowych określonych w załącznikach V-XIV nie doprowadzi do kontroli granicznych pomiędzy Państwami Członkowskimi.

ARTYKUŁ 41

Jeżeli środki przejściowe są niezbędne do ułatwienia przejścia z istniejącego w nowych Państwach Członkowskich systemu na system wynikający z zastosowania wspólnej polityki rolnej na warunkach wskazanych w niniejszym Akcie, Komisja przyjmuje takie środki zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 42 ustęp 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru¹ - lub tam gdzie jest to stosowne – z procedurą, o której mowa w odpowiednich artykułach innych rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynków rolnych lub z odpowiednią procedurą komitetu określoną w mającym zastosowanie ustawodawstwie. Środki przejściowe, o których mowa w niniejszym artykule, mogą być podejmowane przez okres trzech lat następujących po dacie przystąpienia, a ich stosowanie będzie ograniczone do tego okresu. Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji i po konsultacji z Parlamentem Europejskim może przedłużyć ten okres.

Środki przejściowe odnoszące się do wprowadzania w życie instrumentów dotyczących wspólnej polityki rolnej nie wymienione w niniejszym Akcie, które są niezbędne w wyniku przystąpienia, zostaną przyjęte przed dniem przystąpienia przez Radę stanowiącą większością kwalifikowaną na wniosek Komisji lub w przypadku gdy wpływają na instrumenty początkowo przyjęte przez Komisję, zostaną one przyjęte przez Komisję zgodnie z procedurą wymaganą dla przyjęcia takich instrumentów.

¹ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1.

ARTYKUŁ 42

Jeżeli środki przejściowe są niezbędne do ułatwienia przejścia z istniejącego w nowych Państwach Członkowskich systemu na system wynikający z zastosowania wspólnotowych regulacji weterynaryjnych i fitosanitarnych, Komisja przyjmuje takie środki zgodnie z właściwą procedurą komitetu ustaloną w mającym zastosowanie ustawodawstwie. Powyższe środki są podejmowane przez okres trzech lat następujących po dacie przystąpienia i ich stosowanie jest ograniczone do tego okresu.

CZĘŚĆ PIĄTA

POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE WPROWADZENIA NINIEJSZEGO AKTU W ŻYCIE

TYTUŁ I

POWOŁYWANIE INSTYTUCJI I ORGANÓW

ARTYKUŁ 43

Parlament Europejski dokona takich zmian swojego regulaminu wewnętrznego, które są niezbędne z uwagi na przystąpienie.

ARTYKUŁ 44

Rada dokona takich zmian swojego regulaminu wewnętrznego, które są niezbędne z uwagi na przystąpienie.

ARTYKUŁ 45

1. Każde Państwo przystępujące do Unii jest uprawnione do posiadania w składzie Komisji jednego swojego obywatela w charakterze jej członka.
2. Bez uszczerbku dla drugiego akapitu artykułu 213 ustęp 1, pierwszego akapitu artykułu 214 ustęp 1, artykułu 214 ustęp 2 Traktatu WE oraz pierwszego akapitu artykułu 126 Traktatu Euratom:
 - (a) obywatel każdego nowego Państwa Członkowskiego zostanie mianowany do Komisji z dniem przystąpienia. Nowych członków Komisji mianuje Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, za wspólnym porozumieniem z przewodniczącym Komisji,
 - (b) mandat członków Komisji mianowanych zgodnie z literą a) jak również tych członków, którzy zostali mianowani z dniem 23 stycznia 2000 roku wygasa 31 października 2004 roku.

- (c) nowa Komisja złożona z jednego obywatela każdego z Państw Członkowskich podejmie obowiązki 1 listopada 2004 roku; mandat członków nowej Komisji wygasa w dniu 31 października 2009 roku,
 - (d) w artykule 4 ustęp 1 Protokołu w sprawie rozszerzenia Unii Europejskiej dołączonego do Traktatu UE oraz do Traktatów ustanawiających Wspólnoty Europejskie datę 1 stycznia 2005 roku zastępuje się datą 1 listopada 2004 roku.
3. Komisja dokona takich zmian swojego regulaminu wewnętrznego, które są niezbędne z uwagi na przystąpienie.

ARTYKUŁ 46

- 1. Dziesięciu sędziów jest mianowanych do Trybunału Sprawiedliwości oraz dziesięciu sędziów jest mianowanych do Sądu Pierwszej Instancji.
- 2.a) Mandat pięciu z sędziów Trybunału Sprawiedliwości mianowanych zgodnie z ustępem 1 wygasa 6 października 2006 roku. Sędziowie ci zostaną wybrani w drodze losowania. Mandat pozostałych sędziów wygasa 6 października 2009 roku.

- b) Mandat pięciu z sędziów Sądu Pierwszej Instancji mianowanych zgodnie z ustępem 1 wygasa 31 sierpnia 2004 roku. Sędziowie ci zostaną wybrani w drodze losowania. Mandat pozostałych sędziów wygasa 31 sierpnia 2007 roku.
- 3.a) Trybunał Sprawiedliwości dokona takich zmian swojego regulaminu proceduralnego, które są niezbędne z uwagi na przystąpienie.
- b) Sąd Pierwszej Instancji dokona takich zmian swojego regulaminu proceduralnego, które są niezbędne z uwagi na przystąpienie.
- c) Zmienione regulaminy proceduralne wymagają zgody Rady, stanowiącej większością kwalifikowaną.
- 4. W sprawach rozpatrywanych przed Trybunałem lub Sądem Pierwszej Instancji przed dniem przystąpienia, w których postępowanie ustne rozpoczęło się przed tym dniem, pełny skład Trybunału i Sądu lub też skład izb są określane tak jak przed dniem przystąpienia oraz w sprawach tych stosowane są regulaminy proceduralne obowiązujące w dniu poprzedzającym dzień przystąpienia.

ARTYKUŁ 47

Trybunał Obrachunkowy zostaje powiększony przez mianowanie dziesięciu dodatkowych członków na sześcioletnią kadencję.

ARTYKUŁ 48

Komitet Ekonomiczno-Społeczny zostaje powiększony przez mianowanie 95 dodatkowych członków reprezentujących różne gospodarcze i społeczne grupy zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego nowych Państw Członkowskich. Mandaty członków mianowanych w ten sposób wygasają w tym samym czasie co mandat członków sprawujących tę funkcję w dniu przystąpienia.

ARTYKUŁ 49

Komitet Regionów zostaje powiększony przez mianowanie 95 członków reprezentujących wspólnoty regionalne i lokalne w nowych Państwach Członkowskich, posiadających mandat wyborczy społeczności regionalnej lub lokalnej bądź odpowiedzialnych politycznie przed wybranym zgromadzeniem. Mandaty członków mianowanych w ten sposób wygasają w tym samym czasie co mandaty członków sprawujących tę funkcję w dniu przystąpienia.

ARTYKUŁ 50

1. Mandaty obecnych członków Komitetu Naukowo-Technicznego zgodnie z artykułem 134 ustęp 2 Traktatu Euratom wygasają w dniu wejścia w życie niniejszego Aktu.

2. Po przystąpieniu Rada mianuje nowych członków Komitetu Naukowo-Technicznego zgodnie z procedurą przewidzianą w artykule 134 ustęp 2 Traktatu Euratom.

ARTYKUŁ 51

Dostosowania postanowień dotyczących komitetów ustanowionych przez Traktaty założycielskie oraz ich regulaminów wewnętrznych, niezbędne z uwagi na przystąpienie, wprowadza się jak najszybciej po przystąpieniu.

ARTYKUŁ 52

1. Mandaty nowych członków komitetów, grup i innych organów utworzonych na mocy Traktatów i przez ustawodawcę, wymienionych w załączniku XVI wygasają w tym samym czasie co mandaty członków sprawujących te funkcje w dniu przystąpienia.
2. Mandaty nowych członków komitetów oraz grup utworzonych przez Komisję, wymienionych w załączniku XVII wygasają w tym samym czasie co mandaty członków sprawujących te funkcje w dniu przystąpienia.
3. Po przystąpieniu następuje całkowite odnowienie składu komitetów wymienionych w załączniku XVIII.

TYTUŁ II

STOSOWANIE AKTÓW INSTYTUCJI

ARTYKUŁ 53

Po przystąpieniu nowe Państwa Członkowskie uznaje się za adresatów dyrektyw i decyzji w rozumieniu artykułu 249 Traktatu WE i artykułu 161 Traktatu Euratom, o ile takie dyrektywy i decyzje zostały skierowane do wszystkich obecnych Państw Członkowskich. Z wyjątkiem dyrektyw i decyzji, które wchodzą w życie zgodnie z artykułem 254 ustęp 1 oraz z artykułem 254 ustęp 2 Traktatu WE, uznaje się, że nowym Państwom Członkowskim notyfikowano takie dyrektywy i decyzje przy przystąpieniu.

ARTYKUŁ 54

Nowe Państwa Członkowskie wprowadzą w życie środki niezbędne do przestrzegania od dnia przystąpienia przepisów dyrektyw i decyzji w rozumieniu artykułu 249 Traktatu WE oraz artykułu 161 Traktatu Euratom, chyba że z załączników, o których mowa w artykule 24 lub z jakichkolwiek innych postanowień niniejszego Aktu lub jego załączników, wynika inny termin w tym względzie.

ARTYKUŁ 55

Na właściwie umotywowany wniosek jednego z nowych Państw Członkowskich, Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji może, przed 1 maja 2004 roku, podjąć środki przewidujące czasowe odstępstwa od aktów instytucji przyjętych między 1 listopada 2002 roku a dniem podpisania Traktatu o Przystąpieniu.

ARTYKUŁ 56

O ile nie postanowiono inaczej, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przyjmuje środki niezbędne do wprowadzenia w życie postanowień zawartych w załącznikach II, III i IV, o których mowa w artykułach 20, 21 i 22 niniejszego Aktu.

ARTYKUŁ 57

1. W przypadku gdy akty instytucji poprzedzające przystąpienie wymagają dostosowania z uwagi na przystąpienie, a niezbędne dostosowania nie zostały przewidziane w niniejszym Akcie ani w jego załącznikach, dokonuje się niezbędnych dostosowań zgodnie z procedurą przewidzianą w ustępie 2. Takie dostosowania wchodzi w życie z dniem przystąpienia.

2. Rada stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, lub też Komisja, w zależności od tego, który z tych organów przyjął dany akt, sporządzi w tym celu odpowiednie teksty.

ARTYKUŁ 58

Teksty aktów instytucji oraz Europejskiego Banku Centralnego przyjętych przed przystąpieniem i sporządzone przez Radę, Komisję lub Europejski Bank Centralny w językach: czeskim, estońskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, polskim, słowackim, słoweńskim i węgierskim są od dnia przystąpienia tekstami autentycznymi na tych samych warunkach, co teksty sporządzone w obecnych jedenastu językach. Zostaną one opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, jeśli teksty w obecnych językach były w ten sposób opublikowane.

ARTYKUŁ 59

Przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne zmierzające do zapewnienia na terytorium nowych Państw Członkowskich ochrony zdrowia pracowników i mieszkańców przed szkodliwym promieniowaniem są, zgodnie z artykułem 33 Traktatu Euratom, przekazywane Komisji przez te państwa w terminie trzech miesięcy od dnia przystąpienia.

TYTUŁ III

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

ARTYKUŁ 60

Załączniki I-XVIII, dodatki oraz protokoły nr 1-10 dołączone do niniejszego Aktu stanowią jego integralną część.

ARTYKUŁ 61

Rząd Republiki Włoskiej przekaze rządów nowych Państw Członkowskich uwierzytelnione kopie Traktatu o Unii Europejskiej, Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej oraz traktatów je zmieniających lub uzupełniających, w tym Traktatu dotyczącego przystąpienia Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej do Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, Traktatu dotyczącego przystąpienia Republiki Greckiej do Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, Traktatu dotyczącego przystąpienia Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej do Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, Traktatu dotyczącego przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji do Unii Europejskiej, w następujących językach: angielskim, duńskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, irlandzkim, niderlandzkim, niemieckim, portugalskim, szwedzkim i włoskim.

Teksty tych traktatów sporządzone w językach czeskim, estońskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, polskim, słowackim, słoweńskim i węgierskim są dołączone do niniejszego Aktu. Teksty te są autentyczne na takich samych warunkach jak teksty traktatów, o których mowa w pierwszym akapicie, sporządzone w obecnych językach.

ARTYKUŁ 62

Uwierzytelnione kopie umów międzynarodowych złożonych w archiwum Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej zostaną przekazane rządowi nowych Państw Członkowskich przez sekretarza generalnego.